

РЕШЕНИЕ

№ 1670

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **69** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез юрк. Д. Ц. срещу Решение от 23.10.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 112-и състав, постановено по НАХД № 5330/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 283290 от 29.09.2016 г., издадено от Кмета на Столична община, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и за нарушение на чл. 18, г. 1, чл. 35, ад. 1, вр. чл. 34, ал.. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт па територията на Столична община /НРУПОГТТСО/ на И. К. К., с ЕГН: [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 200 лева.

В жалбата се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита за неправилен извода на съда, че в случая е нарушено правото на защита на лицето, посочено като нарушител. Не се споделят и правните изводи, че в случая при налагане на наказанието е следвало да бъде приложен Закона за Автомобилните превози /ЗавП/. Моли за отмяна на първоинстанционното решение и потвърждение на процесното НП.

В съдебно заседание касатарът, редното призован, представлява се от юрк. В., която

поддържа изложеното в жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – И. К. К., редовно призована, не се явява и не се представлява.

в съдебно заседание се представлява от адв. З., която оспорва жалбата по съображения, изложени в представения по делото отговор на касационна жалба. Претендира направените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура- прокурор Ц. дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от активно, процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 11.09.2016 г., в 14:37 ч., в ip. С., И. К. пътувала в автобус № 280, с инвентарен номер 2169. След спирката па „У.“, с посока на движението към Студентски фал, К. била проверена за наличие на редовен превозен документ от конфодьора К. К., в присъствието на свидетеля М. Б., и при извършената проверка тя не разполагала с никакъв превозен документ, нито билет, нито абонаментна карта за пътуване. Свидетелят К. - контролър от ЦГМ, предложил на К. да закупи билет на стойност 40 лева, тъй като е била нередовен пътник, но последната отказала, и той съставил срещу него АУАН № 0283290/11.09.2016 г., в който описал обстоятелствата относно констатираното нарушение, времето и мястото на извършването му, и като нарушени нормативни разпоредби посочила нормите на чд. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община. АУАН бил връчен на жалбоподателя срещу подпис. Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че при издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до неяснота за какво точно е санкциониран нарушителя – посочени са две различни хипотези на разпоредбата на чл. 18 от НРУПОГТТСО. Съдът е приел, че в случая е изтекла абсолютната погасителна давност, изключваща отговорността на нарушителя, предвидена в чл.81, ал.3 от НК вр. с чл.11 от ЗАНН, а именно - 4 години и 6 месеца.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на районния съд досежно наличието на основания за прилагане на абсолютна погасителна давност по отношение на установеното нарушение, поради което не следва да ги повтаря.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 година- О. на НК на ВКС и ОСС II колегия на ВАС, с т.2 от него се приема, че разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс. Съобразно чл.81, ал.3, във вр. с чл.80, ал.3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва,

ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по чл. 80, ал.1, т.5 от НК, като този срок започва да тече съобразно чл.80, ал.3 от НК, от довършване на деянието. В конкретния случай деянието е извършено на 11.09.2016 година. Срокът по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК от четири години и шест месеца за това деяние се явява изтекъл на 11.03.2021 г. Предвид това касационният съд намира, че действително са налице основания за прилагане на абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК, във връзка с чл.11 от ЗАНН. В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218, ал.2 АПК настоящата инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.10.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав, постановено по НАХД № 5330/2021 г.,
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.